

17 grudnia 2024 roku w sali kameralnej Filharmonii Śląskiej im. Henryka Mikołaja Góreckiego w Katowicach odbył się kolejny koncert z cyklu Scena Muzyki Polskiej. Tym razem muzykę polskich kompozytorów zaprezentował nam kwartet smyczkowy Réversion Ensemble, który tworzą muzycy grający na instrumentach historycznych – Izabela Kozak oraz Gabriela Kubarska – skrzypce, Szymon Stochniol – altówka i Monika Hartmann – wiolonczela. Jak zaznaczają sami wykonawcy, do ich głównych zainteresowań należy wykonawstwo muzyki klasycyzmu i wczesnego romantyzmu, dlatego program był skupiony na przełomie XVIII i XIX wieku.

Koncert rozpoczęła *Fantazja na kwartet smyczkowy* Karola Kurpińskiego, która zaskoczyła mnie chyba najbardziej tego wieczoru. Byłam przygotowana na wysłuchanie typowej kompozycji klasycznej, tymczasem *Fantazja* pełna była zupełnie nowych, ciekawych dla mnie zwrotów, np. fragmentów polifonicznych oraz pauz generalnych.

Następnie wybrzmiał *Kwartet smyczkowy nr 1 d-moll* Stanisława Moniuszki, dedykowany Józefowi Elsnerowi. Utwór ten powstał w młodzińskich latach życia kompozytora, przez co wyraźnie słyszalne są w nim wpływy klasycyzmu, głównie w części pierwszej. Każda część była według mnie zupełnie inna, a ostatnia zdecydowanie najciekawsza, ze względu na wpływy polskiej muzyki ludowej – została zatytułowana *Un ballo campestre*, czyli w tłumaczeniu *Zabawa wiejska*, w wiolonczeli słychać kwinty bourdonowe, a skrzypce i altówka grają skoczną, góralską melodię.

Kolejnym utworem był *I Kwartet* Franciszka Lessla, a właściwie jego pierwsza i jedyna zachowana część. Zrobiła ona na mnie duże wrażenie głównie poprzez precyzyjne wykonanie bardzo drobnych wartości, co z pewnością nie należało do rzeczy najłatwiejszych dla wykonawców. Co warto zauważyć (zostało to też zaznaczone przez muzyków), Lessel to jedyny polski uczeń Haydna – daje nam to zupełnie inne spojrzenie na jego twórczość i pozwala zauważyć pewne podobne cechy.

To nie była jednak jedyna pozycja Franciszka Lessla tego wieczoru. Zaraz po niej wybrzmiała *Fantazja na kwartet smyczkowy C-dur*, już w całości. Oprócz klasycznych wzorców, związanych z pewnością z edukacją kompozytora, są tu słyszalne również fragmenty polifoniczne. Koncert zakończył *Kwartet smyczkowy op. 8 nr 3 d-moll* Józefa Elsnera z popisowymi partiami skrzypiec i równie ciekawymi odniesieniami do muzyki ludowej w postaci rytmiki i tempa poloneza również w ostatniej części.

Zespołu Réversion Ensemble słuchało się niezwykle przyjemnie – widać, że muzycy przywiązują dużą wagę do precyzyjnej gry. Wszystkie krótkie wartości, jak i oddechy były wypracowane. W ich grze słychać charyzmę i miłość do muzyki tego okresu. Moją szczególną uwagę przyciągnęła piękna, głęboka barwa wiolonczeli i zgranie muzyków. Myślę, że na kolejny koncert Réversion Ensemble warto się wybrać, aby przekonać się o tym wszystkim na własnych doświadczeniach.